

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 12.

December.

1912.

Bønneugen.

Vor Bønneuge holdes i Mar fra den 21de til og med den 28de December. Menighederne vil som sædvanligt modtage Læsninger — een for hver Dag.

„Han er trofast, som eder kaldte, han skal og gjøre det.“ 1 Thess. 5, 24. Den allerførste Betingelse, for at vi kan erholde Guds rige Betsignelse, er, at vi har en utroffelig Tillid til Herren og en stærk Tro paa, at han elsker og hører os. Vi kommer ikke til Herren, som Hedningerne kommer frem for deres Guder, i Angest og af Frygt for, at vor Gud er vred paa os og af den Grund ikke vil høre os, men vi kommer til Herren, som Børn kommer til deres Forældre, sikre paa at finde baade Forsaaelse og Sympati.

Vi behøver at søge Herren; thi uden hans Kraft og Bistand er vi evig fortabte. For at udføre den Gjerning, som Gud har betroet os, maa vi omgaaes daglig; „Ikke ved Magt og ikke ved Styrke, men ved min Aand, siger den Herre Zebaoth.“ Sal. 4, 6. Derfor gjælder det om, at vi personlig erholder en rig Betsignelse, mere Kraft og større Visdom til at vandre et Liv til Herrens Ære og til at udføre en Gjerning for ham. Som Familier behøver vi Herrens Betsignelse. Ikke saa saa Forældre iblandt os ser med Bedrøvelse deres Børn følge Verden; der findes ogsaa Børn iblandt os, hvis Forældre ikke kjender Herren. Lad os særlig bede for saadanne under den kommende Bønneuge. Hvem ved, om ikke Herrens Ord, som er talet ved Profeten Malakias (4de Kap. 6te Vers), skal gaa i Dpfylde! Vi maa heller ikke glemme at bede for vore Naboer og Venner. Der hviler et stort Ansvar paa os overfor dem, vi omgaaes daglig; „thi Kristi Betsugt er vi for Gud, baade blandt dem, som frelses, og blandt dem, som fortabes, for disse en Dødsens Lugt til Død, for hine en Livsens Lugt til Liv.“ 2 Kor. 2, 15, 16.

En alvorlig Bøn formaar meget. Her skal vi blot henvisse til en Elias paa „Karmels Bjerg“, en Josafat i „Thebas Ord“, en Egetias i Jerusalem, en Daniel i Bøvetulns, for en tale om alle de andre Bønnens Mænd, der omtales i det Nye Testamente, lige fra Zaratias til Apostlene paa Pinsesestens Dag og siden. Resulaterne kjender vi, og det kan ikke andet end anspre os til at søge Herren om den samme Kraft, som blev alle disse Troeshjette til Del.

Et stort og herligt Bæret er os betroet. Et Budskab, der omfatter hele Verden, men vi er et ringe og fattigt Folk. I vor egen Kraft og Styrke kan vi intet udrette! Tidens Strøm er os imod. Store Bjerge taarner sig op for os, og Tjenden lurar paa os og lægger sine Snaarer for at fange os. Alligevel er vi et lykkeligt Folk; thi Herrens stærke Arm omslutter os, og han elsker os med en evig Kjærlighed. Han troster og opmuntrer os under alle Livets Kampe og Vanskeligheder. Han glemmer ingen. Hvor herligt! Lad os derfor søge ham inderligt og oprigtigt! Glem ikke at bede for Herrens Tjenere og Folk her i Scandinavien, i Europa og andre Verdensdele. Særlig bør vi bede meget for vore Missionsarbejdere i de fjerne, mørke Hedningelande. Og idet vi beder for disse, lad os saa huske paa, at vort Bønneugeoffer gaar til Missionen i disse Lande. Lad os gjøre, hvad vi kan, i saa Henseende. Det kommer ikke netop an paa, om Gaven er stor eller liten, kun at vi giver i Forhold til, som Herren har givet os, og a vi giver af et glad og oprigtigt Hjerte; „thi Gud elsker en glad Giver“.

Idet jeg saa søfter alle vore kjære Søskende her i Scandinavien en betsignet Bønneuge, ja den bedste, vi endnu har oplevet, beder jeg eder modtage en broderlig Hils

Ederes i Kristus forbundne Broder

J. C. Raft.

Bønneugen.

„Esterdi vi ved Tiden, at Stunden er allerede der, vi skal opstaa af Søvn.“ Rom. 13, 11. Apostelen betyder her til Herrens Komme for at belønne sit Folk.

„Esterdi vi ved Tiden.“ De alene kan vide Tiden, so giver Aagt paa Profetiens Ord. Gud har i sin Godhed paa Forhaand skibret sin Menigheds Pilegrimsvandring fra det tabte Paradis til dets Gjenoprettelse. Naar Strafedomme er komne over Menneskene for deres Ugudelighed, saa har Herren altid oprejst et advarende Lys for at indbyde alle til at undfly og finde Frelse. Saaledes ogsaa nu. Hvor er vi? Vi passerer forbi de sidste Vejmærker. Naar vi betragter denne Times forferdelige Scener med dens mørke Fremtid, kan vi med Sandhed sige: „Dette er en Dpfylde af de profetiske Ord“

e frygtelige Storm nærmer sig. Den brølende Tor-
høres tydelig. Trængselstiden kommer rullende over
Ige saa uindgaaelig, som da Dybets Rilder aabnedes
Syndfloben oversvømmede Verden. Den kommer fæ-
nde over de sovende og utro Kristne samt Hyllerne
om et Lyr og finder dem sovende, drømmende, usforbe-
edte. Tegnene, som gif forud, saa de, men bekyrrede
ikke derom. Tordenen ruller. De hører den ikke.
Mene blinker, og en dødbrændende Tryghed herfter.
„Gvad skal vi gjøre?“ raaber Bægteren paa sin Post.
Svaret kommer. Freden er sløet bort. Krig og Lov-
løshed er traadt i Stedet og Haanden paa Bæggen stræ-
er: Talt, vjet, fundet for let.

Mine hjære Søstende: er det ikke paa høj Tid, at vi
aagner op af Søvne den kommende Bønneugel Alle, som
ke vaagne, maa hjælpe til med at vække dem, som sover,
at vi paa ny kan frelse Menneſter, dragende dem som en
Brand ud af Ilden. Endnu en kort Tid, saa er Høsten
brøbt, Sommeren til Ende og mange vil fortvivlede raabe:
Vi er ikke frelst!“

Kom til Møderne i Bønneugen i Stedet for at gaa til
elstavelige Sammenkomster. Bestem eder nu til at over-
bære alle Møderne og opmuntre andre til at komme.
Iad os bede Gud vække alle sovende og ligegyldige ved
n Land. Lad alle bestemme sig til at arbejde, arbejde,
arbejde, at vi maa kunne vinde mindst en Sjæl for
Jerden denne Vinter, om Gud sparer vort Liv.

Drammen den 12te Novbr. 1912.

N. C. Bergerſen.

De 35 Dre.

„Gvad er det for 35 Dre?“ spørger maaste en og
anden, der enten ikke var til Stede ved Narsmøderne
idste Sommer eller har glemt en af de Beslutninger,
om der blev vedtaget.

De stadig større Krav til Midler, som vor hurtigt
voksende evangeliske Virksomhed medfører, gjør det nød-
vendigt, at vort Folk paa en stedse mere virksom og
nergift Maade paatager sig alle Sider af det mangle-
dige Ansvar, som naturlig paahviler det i denne Tid.
Det var for at følge med i en Bestræbelse, der bliver
gjort i andre Lande, at vi ved vore gode Narsmoder i
Kaj Maaned fattede den Beslutning at ville søge at
ringe de frivillige Gaver (altsaa Sabbatsfølegaver,
høntlige Dre og Nysaarsføre osv.) op til 35 Dre om
gen pr. Medlem.

At en saadan Ordning vilde være baade ønskelig og
aktist, vil enhver straks kunne indse. Hvis den blev
gt overalt, vilde det ikke alene betyde en stor For-
le af Midler til Virksomheden, men ogsaa i ganske
vordentlig Grad lette den tunge Byrde, som hviler
de Brødres Skuldre, der bærer det nu snart over-
vende Ansvar for Fremmedmissionens Bedlighedsbæ-
ikke at tale om dens Udvikelse. Den vilde tillige
dem et nogenlunde paalideligt Grundlag for Bereg-
ger over, hvor meget der kunde ventes at komme ind
hver Ige, Maaned eller Kvartal, noget, som maa være
meget stor Betydning for dem, der daglig faar over-
r det væsentlige Spørgsmaal, i hvilken Udstrækning
skal besvare de mange indtrængende Opfordringer
n at sende nye Arbejdere til de trængende Missions-
arker i fremmede Lande. Som bejndt gaar alle disse friv-
llige Gaver (Sabbatsfølegaver, ugentlige Dre og Nys-
års- eller Bønneugeoffer) direkte til Fremmedmissionen.
Vi fattede altsaa den nævnte Beslutning at ville søge
naa derhen, at disse Gaver løber op til gennemsnitlig
ndst 35 Dre om Igen for hvert Medlem i vore Menig-
e. Ikke alle kan give saa meget, men mange kan og bør
et mere. I hvilken Udstrækning har vi nu ind-

friet vort Løfte i den Tid, som er gaaet siden Narsmø-
derne? Rapporterne for de henrundene tre Kvartaler af
Aaret 1912 viser, at der i Sabbatsfølegaver og ugentlige
Dre hver Ige er indkommet pr. Medlem som følger:

	Bestnorsk Konf.	Østnorsk Konf.	Dansk Konf.	Unions- distriktet
1ste Kvartal . . .	7 Dre	6½ Dre	8½ Dre	8½ Dre
2det Kvartal . . .	14½ "	10 "	12½ "	13½ "
3dje Kvartal . . .	8 "	8¾ "	24 "	10 "

Naar undtages nogle mindre Beløb, der indkom for
sent til at komme med paa Narsrapporten, og som der-
for er medregnet i den netop opgivne Overtigt over de
tre Kvartaler, indbefatter disse Tal imidlertid ikke de
sædvanlige Dre, der optages ved Bønneugens Slutning,
da man jo ikke kan sige, hvor meget disse vil andrage,
for de er indkomne. Men tager man Aaret 1911 som
Grundlag, saa kan man dog gjøre en Forhaandsbereg-
ning, der neppe vil slaa ret meget fejl. Ifølge Nars-
rapporten for 1911 skjænkede Søstende i Norge i Fjor
i alt Kr. 2429.21 og i Danmark Kr. 4683.75 i Bønne-
ugeoffer. Fordelt paa 52 Uger bliver dette for hele
Norges Vedkommende 4¾ Dre pr. Medlem og for hele
Danmarks Vedkommende 8 Dre pr. Medlem. Gaar man
ud fra, at der bliver skjænktes lignende Beløb ogsaa i
Aar (Hønt man jo gjerne vil haabe, de maa blive noget
større), saa bliver Resultatet for de henrundene tre Kvar-
talers Vedkommende i 1912 følgende:

	Bestnorsk Konf.	Østnorsk Konf.	Dansk Konf.	Unions- distriktet
1ste Kvartal . . .	11¾ Dre	11¼ Dre	16½ Dre	16½ Dre
2det Kvartal . . .	19¼ "	14 "	20½ "	21½ "
3dje Kvartal . . .	12¾ "	13½ "	32 "	18 "

En lignende Beregning over Gaver i de andre Dele
af den Scandinaviske Unionskonferens viser et lignende
Forhold. Følgende Overtigt viser, hvor meget hvert
Medlem i Sverige og Finland ugentlig har skjænktes som
Gaver i de forløbne tre Kvartaler i 1912. Ifølge Nars-
rapporten for 1911 gav Svensk Konferens (som den
Gang indbefattede den nuværende Sydsvenske Missions-
mark) Kr. 1971.97 som Bønneugeoffer, medens Finsk
Konferens gav Kr. 1016.81 og Nordsv. rige Kr. 97.94.
Tager man de Gaver, som i de henrundene tre Kvartaler
er indkomne i Form af Sabbatsfølegaver og ugentlige
Dre osv., og derhos gjør Regning paa et lignende Be-
drag pr. Medlem følgende:

	Svensk Konf.	Finsk Konf.	Nord- sv. rige	Syd- sv. rige
1ste Kvartal . . .	11¼ Dre	20¼ Dre	17¾ Dre	11¾ Dre
2det Kvartal . . .	15 "	21¼ "	7¾ "	13¼ "
3dje Kvartal . . .	21¼ "	19½ "	18¾ "	13 "

Der er saaledes endnu et Stykke igjen til de 35 Dre,
vi har sat os som Maal. Vi haaber, at Søstende i den
ene Maaned, der endnu er tilbage af Aaret, vil gjøre
sig særsigt Lid for at indhente det forsømte. Der er
ingen Tvivl om, at vore Søstende gjerne vil gjøre deres
bedste; men det turde være Tilfældet, at mange egentlig
ikke tænker over, hvad det gjælder, og derfor maaste
nøjes med at give betydelig mindre, end de lige saa
gerne vilde og udmærket godt kunde give.

Dg tør vi ikke gjøre Regning paa, at vore Søstende vil
frembære meget rundelige Gaver ved Slutningen af den
forestaende Bønneuge? Ogsaa dette vil kunne bidrage

betydeligt til, at Skandinavien ikke kommer til at faa saa langt tilbage for mange andre Lande i denne Henseende.

Ufigelig stort er det Ansvar, der hviler paa dette Folk, hvem Gud har betroet et saa herligt Budskab og et saa helligt Vært. Ingen kan stille sig paa Sandhedens Side med Forbehold. Sandheden, Budskabet, Ansvaaret — kan vi sige at have en fuld Forstaaelse eller endog en blot nogenlunde Forstaaelse af disse og saa samtidig holde vore Midler tilbage i en Tid som denne? Nej, lige saa lidt som Gud kunde have holdt noget tilbage, da Frelsens Plan blev lagt og skulde gennemføres. Og det er jo kun denne, vi ved Guds underfulde Naade nu faar Lov til at være med til at fuldende og bringe til Afslutning. Snart vil Herren sige til nogle: „Vel, du gode og tro Tjener!“

Til hvor mange af os vil han kunne sige dette?
E. A.

Iblandt Menighederne.

Siden vort sidste Marsmøde har jeg arbejdet hovedsagelig i Stien, Forsgrund, Sandesjørd og Tønsberg, men har ogsaa besøgt Larvik, Kragerø, Risør, Arendal og Kristiania flere Gange. Mit Arbejde har for det meste været for Søfndene i Sandheden. I September Maaned besøgte jeg ovennævnte Steder og fejrede Herrens Huses Anordninger med dem, og vi erfarede Herrens Velsignelse og naadige Omsorg for os. Vi fik nyt Vidnesbyrd om, at han, som har kaldet os ud fra Verden og bevaret os i Sandheden, vil være med os indtil Enden og give os Sejer i Striden, saa vi med Frimodighed kan fortsætte Vandringerne mod det herlige Maal, vor Sjæls evige Frelse og Salighed paa den nye Jord.

Netop for jeg rejste hertil, besøgte jeg spredte Søfndene i Gudbrandsdalen, som saa sjælden faar Besøg af vore Missionsarbejdere. Paa Vejen dertil standsede jeg og havde et Møde paa Hamar med Søfndene. Paa Lillehammer standsede jeg, baade da jeg rejste, og da jeg kom tilbage, og havde nogle meget velsignede Stunder omkring Guds Ord med de fire Søstre, som bor der. Med de Søfndene, som bor i Nærheden af Sjøa, havde jeg nogle faa Møder, og paa Sabbaten fejrede vi Herrens Huses Anordninger. Det samme gjorde vi paa Domans med Søfndene paa Lesje og Doure Sabbaten forud. Disse var meget højtidelige og alvorlige Stunder, og vi følte baade glade og taknemmelige for vor Guds og Faders underfulde Godhed og Naade imod os. Dette var vist første Gang, at det Folk, som bevarer Guds Bud og Jesu Tro, har været samlet om disse Tshufommelses-Anordninger i Gudbrandsdalen. Det var mig en stor Glæde at faa tale om det underfulde og herlige Lyk, som Herren nu har ladet skinne for os, og de tilstedeværende Søfndene var glade og frydede sig i det Lyk, som Herren har givet os angaaende Frelsens herlige Plan.

Nu er jeg kommen til Stolen i Stodsborg, og jeg vil her ved bede mine kjære Søfndene, hvor jeg har været, om at være Herren tro i alle Ting, og at de maa leve et helligt og selvopafrende Liv i aarvaagen Bøn og Paakaldelse Dag for Dag, saa at de kan faa være iblandt dem, der agtes værdige til at indfly alle de frygtelige Ting, som skal komme over Jorderne, og blive bestaaende, naar Jesus kommer i sin Herlighed.

Jeg vil ogsaa bede alle mine Søfndene om at erindre mig og Stolen her for Naadens Trone, at baade Lærere og Elever tilsammen maa blive underviste af Gud og stadig erfare hans Fred og Velsignelse. Med en hjertelig Hilsen til alle mine Troes Søfndene forligger jeg Eders til Sandheden forbundne Broder

Stodsborg, den 11te Marts. 1912. Ole P. Nordarhus.

Nord for Polareirklen.

I Begyndelsen af September var jeg atter i Tromsø og Balsfjorden og holdt en Del Møder. Menigheden i Tromsø var ved denne Lejlighed uden Lokale, saa Møderne blev holdt i et privat Hus. Men da dette var mindre heldigt, blev vi enige om at gjøre noget for at faa et Lokale. En Komité blev nedsat, som straks begyndte at arbejde.

Da jeg kom tilbage fra Balsfjorden til Tromsø, erfarede jeg, at det var lykkes denne Komité at finde en pen Stue til Gaden og med egen Indgang, til en Pris af 9 Kroner pr. Maaned. Denne Stue blev da efter Menighedens Beslutning lejet og i en Haandevending omdannet til et hyggeligt Forsamlingslokale. Naade Brædikestol, Bænke og andet er alt Menighedens Ejendom.

I Tromsø er der flere Sabbatsholdere, som vi i en nær Fremtid haaber vil forene sig med os ved Daab. En begjærende Daab. I Balsfjorden var der fremdeles god Interesse. Her traf jeg Br. Korheim, som nu gjorde Forberedelser til at rejse til Bardø. Vi blev vist megen Gæstfrihed her. Rømmegrød (Flødegrød) maatte vi spise, hvor vi kom. Rømmegrød er her en Højtidskost, togt af Rømme (Fløde). Jeg tænker, at Br. Korheim, der nu lugter Fjst i Bardø, vilde synes godt om en liden Tur i Balsfjorden for at spise Rømmegrød.

Jeg var ogsaa en Tur i Steigen, ca. 50 Km. Nord for Bodo, og holdt et Par Møder. I Bodo begyndte jeg den 22de September. Paa Grund af de Erfaringer, vort Folk tidligere har haft her, er Bodo bleven betragtet som „Nordlands Fæstning“. Vi begyndte derfor eiter megen Bøn. Gud stussede os ikke. Vi har haft op til 350 Tilhørere ved Møderne, og da Bodo er en By paa neppe 5000 Indbyggere, maa dette siges at være meget godt. Kollektorne har ogsaa været rigtig gode.

Naar jeg ser ud over Forsamlingen, saa ser jeg, a alle religiøse Bøfndere i Bodo er repræsenterede. Det er Medlemmer af Indremissionen med deres Formand Spibsen, Metodister med deres Pastor, Frelsesarmeen med sin Sergeantmajor, de „Frie“ og „Frie-frie“ og „Syndfrie“ og „Frimissionen“ — alle disse sidder Eide om Side med den almindelige Verdensmand for at lytte ti det sidste Naadekald. Dette Kald gælder alle disse. Et Bøfndelse, der refulkerer i Lydighed med Guds Bud, er nødvendig for hvert eneste Meuneste. Her er ikke Spørgsmaal om Bøfndelse. Guds Karakter maa alle være Bøfndelse af, der vil møde Kongernes Konge ved ha. Tilkommelse. Mange af disse besøgende sidder med oprigtigt Hjerte for at lytte til Ordet. De sidder med de „rette Øjne“, som Br. N. P. Nelsen plejede at sige, naa han skulde betagne Interesses hos de enkelte Tilhørere Andre er kommen ind dels af Interesse, dels for at pass paa, at ikke „Børnelærdommen“ ligger noget ved vor Fortyndelse. Nogle af disse, siges der, skal allerede have fundet noget, der eiter en mikroskopisk Underføgelse ska være en farlig Sæd for de rettroende i Bodo.

Men om end der begynder at vise sig Tegns til Modstand mod vor Sag, saa ser vi daglig Bevise paa, o Interessesen forøges. Ingen formaar at hindre Herren Vært, og ve den, som staar i Vejen for det Vært, Herren i denne Tid har besluttet at udføre for sit Folk!

Bed for Værket her Nord. Særlig vil jeg opfordre Søfndene i Nordland til at ihukomme Virksomheden paa de forskellige Steder heroppe.

Bodo, den 13de November 1912.

Chr. Tobiasen.

En Vige i 15—16-Marsalteren kan faa Plad paa Kontor ved Henvendelse til Johan Minzaas, Græjen 4, Kristiania.

Det kunde maatte interessere Søskende at faa en Hilsen fra os herinde i Vats. Vi er nogle Søskende og har os et lidet Kofale, hvor vi holder vore Sabbatsmøder. Søndag den 8de September havde vi den Glæde at faa Besøg af Søster Hilda Andal, som blev hos os en Uge. Hun havde sit første Møde om Aftenen, og trods den korte Varsel havde vi et godt Besøg af opmærksomme Tilhørere. Herrens Aand var til Stede og velsignede vore Hjerter. Hun holdt ogsaa Møde Tirsdag og Torsdag Aften. Sabbaten havde vi en herlig Dag. Vi havde da Sabbatsmøde Kl. 2, og der blev stiftet en Sabbatskole for Hjemmeafdelingen i Vats.

Sabbatsaften havde vi atter en Sammenkomst. Mødet var godt besøgt, og mange var kommet tidligt for at høre Sang og Musik. Tilhørerne var meget opmærksomme, medens Søster Andal talte om Guds Lov, og mange kom til at tænke alvorligt over dette Emne. Herren velsigne den Sæd, hver er faaet!

Søndagen den 15de maatte vi sige Farvel til Søster Andal, som da rejste til Hagesund. Maatte Herren velsigne hendes Arbejde! Vi er meget taknemmelige for dette Besøg; thi vi bor afsides og lang fra Søskende. Vi har det Haab, at vi, naar Sommeren kommer, ofte naa faa Besøg af vore Søskende. — Hilsen med 5 Mos. 13, 27—29. Eders ringe Broder

Vats den 15de Oktober 1912.

D. M. Olsen.

Til Sydafrika. Den 12te November afrejste Søster Anna Hansen fra Skodsborg til Bloemfontain, Hovedstaden i Oranjerystaten i Sydafrika, hvorfra Sanatoriets Bestyrelse havde faaet Anmodning om at sende en Sygelejerstue, der kunde hjælpe til med Arbejdet ved en Sundhedsanstalt derude. Hun afrejste fra Kjøbenhavn over Esbjerg den næste Dag til London og Southampton, hvorfra Rejsen den 16de fortsattes med Skib ned langs Afrikas Vestkyst direkte til Kapstaden, hvortil Skibet ifølge Planen skulde ankomme den 2den December. Godt et Døgn's Jernbanerejse fra Kapstaden med Tog vil føre ende til Bestemmelsesstedet. Søster Hansen, der i flere Aar har været knyttet til Sanatorievirksomheden herjemme, vil sikkert kunne udføre et godt og værdifuldt Arbejde i hint fjerne Land. Oprigtige Søskendes Bønner gode Ønsker vil ledsage dem, der saaledes giver Afhjælp paa de hjemlige Fordele og Væbmenligheder for Herrens Navn at gaa ud, naar Vesteren falder.

Missionskolen i Skodsborg er allerede godt i gang. For nærværende er der i alt ca. 55 Elever, som optager Undervisning, og nogle flere ventes med det ste, saa inden dette Nummer af „Missionsretninger“ udkommer, vil Antallet stærkt nærme sig de 60, og disse er tæt ved 20 norske. En god Aand hersker i Kolen, og Gud velsigner os i vore Sammenkomster. Maatte alle de unge forstaa Værdien og Betydningen den Tid, de er her, og til fulde staa de Anledninger, nu tilhvides dem! Alt beror paa, i hvilken Grad id kan faa velsigne den enkelte; men dette afhænger Størstedelen af den enkelte selv. Den, som benytter sig godt i Skoletiden for derefter at gaa ud i Verden og benytte Tiden paa en forstandig og Gud velsigelig Maade i Virksomheden — en saadan vil kunne se sikker Regning paa et frugtbringende Skoleophold og en beriget Erfaring i det aandelige Liv.

Søster Ragnhild Gurine Hauge døde pludselig hos os den 6te November 1912, efter Lægens Erklæring af Hjertelammelse, kun 23 Aar gammel. Sygdommen kom saa pludselig, at hun selv mente, det var et Slagtilfælde. Hun i ca. fire Timer laa hun syg. — Dagen eller rettere Aftenen før sin Død sad hun og skrev med Blønt et meget alvorligt Formaningsbrev, som fandtes efterladt til en af hendes paarørende. Saaledes saar hun Anledning til at tale, efter at hun er død. — Vi fik et saa godt Indtryk af hende, at vi har Grund til at haabe, at hun saar være med i den første Opstandelse. Hun raabte til Jesus, medens hun var bevidst, og glædede sig daglig i Sandheden, som hun antog i Nordland for ca. to Aar siden. Hendes Hvilested blev Kristiansands Kirkegaard, hvor Forstanderen, Fr. Norby, talte ved Baaren til Menigheden, som var godt fremmødt, Søndag den 9de November.

A. G. Sandbed.

Husbestyrerinde. En flint velanbefalet Pige søges til en let Plads straks paa Grund af nuværendes Sygdom. J. J. Schottland, Uhrmager, Ulsted St., Danmark.

To nye Traktater. „Vægt, hvordan strider Nat-ten?“ af E. Muder-spach. Pris 10 Øre. Endvidere „Bibelfs Helliggjørelse“, revideret og formindret. Pris 15 Øre.

Dogmissionens Fremgang er stadig og sikker. Vort Forlagshus i Kalifornien (Pacific Press) har i de første ti Maanedes af indværende Aar solgt Subskriptionsbøger for ca. 160,000 Kroner mere end i 1911 og andre Bøger for 40,000 Kroner mere end i Fjor.

Følge en af Forlagets Bestyrelse for kort Tid siden fattet Beslutning vil „Missionsretninger“ fra Nytaar af udkomme i en lidt forandret Stikelse. Formatet vil blive noget mindre, men det regelmæssige Sideantal vil blive forhøjet til otte. Hidtil har det jo varieret mellem fire og otte Sider. Vi tror, at denne Forandring vil glæde vore Søskende.

Husk paa, at Manuskript til „Missionsretninger“ maa indsendes saa tidligt, at det kan være Redaktionen i Hænde inden den 18de i hver forudgaaende Maaned. Vi vil gjerne saa vidt muligt søge at faa Bladet ud i rette Tid hver Gang, og dette kan kun ske, naar de, der har noget at rapportere, indsender deres Rapporter som ovenfor nævnt. Alt Manuskript sendes til Erik Arnesen, Skodsborg.

Til Underretning for de unge Brodre og Søstre, der har tænkt at komme til Skodsborg Badesanatorium til Baaren enten som Elever i Sygeplejen eller som Husholdningselever eller som Stuepiger eller hvad som helst andet Arbejde, skal herved gjøres opmærksom paa, at Ansøgning herom skal være indsendt inden Udgangen af Januar Maaned. Ansøgningsblanket til Udfyldning erholdes ved Henvendelse til Forretningsfører Christensen, adr. Sanatoriet, Skodsborg. Jo før Ansøgning indsendes, des bedre.